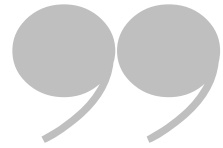

BECSY ANDRÁS

Botladozom

Csak botladozom,
nem az én terepem ez a zordon,
vadregényes vidék, a sík pályához
szoktam, ott futottam, álltam a dobogón,
– tartottam a célt.

Míg botladozom,
hátam mögött itt lohol utánam
egy egész század, *vicc ez az ember,*
mondják, *az ilyet itt le szokták szűrni,*
– *célra tarts!*

Most botladozom,
bokrok vágják karmaikat belém,
letört ágak és kidőlt fákból gyártott
újságok hasábjai állják el az utam,
– de súlytalan ez az erdő.

Így botladozom,
csak hátam mögött kurjongatnak,
hátba szúrnak, és téged is majd, fiú,
utolsó mosolyom: *vicc ez a század,*
– súlytalan a huszonegyes is.